

[Landbrugsministeren.]

af det Lovforslag, jeg her tillader mig at fremsætte, ud paa.

Hvis man vil undersøge, hvorledes Landbrugskrisen har udviklet sig, siden den gældende Lov blev fremsat i September forrige Aar, vil man se, at Prisforholdene for Landbruget i det store og hele ikke er blevet gunstigere, men at der indenfor de forskellige Størrelsesgrupper er sket en ikke ringe Forskydning til større Vanskeligheder for een Gruppe og til Lettelse i nogen Grad for en anden Gruppe. Det kan man se af Prisen paa de forskellige Hovedprodukter. Jeg skal her nævne de tre Landbrugsprodukter, som vel nok kan siges at være tre af de vigtigste, nemlig Smør, Flæsk og Byg. Jeg har undersøgt Landbrugsraadets Meddelelser fra 1. Oktober og til nu; det fremgaar heraf, at Smørret ligger omtrent paa de samme Priser som 1. Oktober, maaske en Smule over — det er lidt usikkert i denne Tid, da Priserne svinger meget stærkt, i denne Uge er det lidt under, og de to foregaaende Uger var det lidt over.

Flæskeprisen er en halv Snes Procent under Prisen 1. Oktober, medens Bygprisen 1. Oktober var saadan noget som 10,50 og nu er steget til 14,25. Dette er en ikke ringe Forhøjelse og betyder en Forbedring, en Lettelse af Forholdene for de større Brug; men det betyder selvsagt ingenlunde en Forbedring i de mindre Landbrugs Økonomi, tværtimod, det betyder en yderligere Skærpelse af Krisen for de mindre Landbrugere.

Jeg tror nok, man kan sige, at den Lov, der blev vedtaget i Oktober, og som gav disse 30 Mill. Kr. til Landbruget, er den største direkte Hjælp, Landbruget har faaet i alt Fald siden 1903, da det fik de store Skattelettelser. Men Forskellen mellem Virkningerne af det, der skete i 1903, og det, der skete i Oktober, det er den, at det, der skete i 1903, betød maaske en rig Fader, men en fattig Søn, idet alle de Lempelser og Lettelser, man den Gang fik, nok betød en Lettelse for visse Landmænd, men disse Lettelser er efterhaanden blevet kapitaliseret, saa jeg tror nok, jeg tør sige, at der ikke er mange, som nu sidder og har Fordel af de Lettelser, Landbruget fik i 1903. I Modsetning hertil kan det siges, at den Lov, som blev gennemført i Oktober, har haft et helt andet Formaal og har haft helt andre Virkninger, idet den Lettelse, den gav, betyder en Fordel nu for den paagældende Landmand, hvem Loven kommer til gode, men det vil paa ingen Maade betyde en Forværring af

Forholdene i Fremtiden for de Landmænd der kommer til at sidde med den danske Jord.

Og denne Sammenligning mellem, hvad der skete i 1903, og hvad der skete i Oktober 1931, den gælder ogsaa med Hensyn til en Sammenligning mellem det, som er Hovedprincippet i det foreliggende Lovforslag, og som blev gennemført i Oktober, og saa en Lettelse gennem en varig Nedsættelse af Ejendomsskatterne. Vi hørte jo en lang Debat i Gaar angaaende dette Spørgsmaal, og jeg tror nok, man kan sige, at dette Spørgsmaal er et af dem, hvis Virkninger her i Rigsdagen er overdrevet stærkere end noget andet Spørgsmaal. Jeg føler mig overbevist om, at hvis en saadan Nedsættelse af Ejendomsbeskatningen blev gennemført — hvad jeg hverken tror eller haaber, ja, jeg er omtrent sikker paa, at det aldrig vil blive vedtaget i Rigsdagen —, saa vilde det blive en af de største Skuffelser, som det danske Landbrug kom til at opleve. En saadan varig Nedsættelse af Ejendomsbeskatningen, i et Omfang som det, her er Tale om, og som jeg til min Forbavselse hørte nævne Gang efter Gang i Gaar, et Omfang, for hvilket der ikke er tilstrækkelig Dækning, vil betyde et saare ringe Beløb med Hensyn til Forbedring af Rentabiliteten indenfor Landbruget. Det eneste sikre er, at det vil blive en uhyre stor Skuffelse, hvis noget saadan blev gennemført.

Jeg hørte yderligere i Gaar til min Forbavselse, at det af et enkelt Medlem blev hævdet, at jeg havde haft den Opfattelse sidste Sommer, at man burde gaa til en varig Nedsættelse af Ejendomsskatterne. Jeg vil gerne her fra denne Plads sige, at jeg aldrig har udtalt noget saadant, for det har aldrig været min Opfattelse, og der er ingen, der nogetsteds kan paavise, at jeg, hverken mundtligt eller skriftligt, har fremsat en saadan Udtalelse. Tværtimod, jeg har altid udtalt, at naar man er inde i en Krise som den, vi er inde i for Landbruget, hvor det efter mit Skøn er rigtigt, klogt, nødvendigt og forsvarligt at yde Støtte og Hjælp til Landbruget, saa maa denne Støtte ikke være varig, for saa betyder det kun i den kommende Tid større Ulykke for det danske Landbrug. Derfor skal Hjælpen være midlertidig, det maa være en absolut, afgørende Betingelse for, at man gaar til en saadan Lovgivning... (Krag: Det havde været mere passende, om De havde sagt det i Gaar!). Ja, jeg har nu den Opfattelse, at man vist ikke skal lade det ærede Med-